

Avui,
quan m'he despertat,
pensant en tu,
t'he vist de a prop.
els teus ulls,
també la teva veu.
Quan m'he alçat
per tal d'abraçar-te
I donar-te un petó.
Al cap i a la fi
només va ser
una il·lusió plaent
d'allò que va ser
i vàrem estar.

Josep A. Pérez

Mentre vaig mirant
recolzat sobre l'ampit
de la finestra...oberta.
Rebuscant, al final del camí...,
i més enllà.

He recordat, tot allò
que volia dir-te,
i que no he escrit a cap paper,
per por,
que el vent pogués xiuxiuar-te,
tot el que sento i que callaré.

T'hauria dit...
que sempre t'he estimat,
no m'ha importat mai,
que m'hagis ignorat.

Les paraules, no son suficients,
Ni amb tots els adjectius,
Son suficients,
Per descriure el que mai et diré,
I que sempre amagaré dintre meu.

Josep A. Pérez

Quan a tu...
em vaig apropant
sento que reneix
la il·lusió
per viure novament.

Deixo enrere
les cadenes
que em lligant al passat.

Quan a tu...
et veig a prop meu
els anhels es tornen realitats.

Josep A. Pérez

De sobte em vaig adonar
que sempre, t'havia estimat.
en silenci i sense fer soroll,
tot va ser diferent
a partir d'aquell moment.

Va ser de sobte,
com quan el vent de llevant
gira de cop a gregal.

Encara no em ser avenir
que sigui cert,
o be sigui, allò que voldria
que fos cert,
o serà la imaginació que em creure.
Allò que no es cert.

Tan si val, no faig cap mal,
I vull seguir somniant,
Que el meu amor, es correspost.

Josep A. Pérez